

1 W jakich okolicznościach rodzic może zgodnie z prawem wywieźć dziecko do innego państwa bez zgody drugiego rodzica?

Rodzic może zgodnie z prawem wywieźć dziecko do innego państwa bez zgody drugiego rodzica, jeżeli drugi rodzic został pozbawiony władzy rodzicielskiej lub ubezwłasnowolniony. Jeżeli jeden z rodziców został pozbawiony władzy rodzicielskiej lub ubezwłasnowolniony, całość władzy rodzicielskiej przechodzi na drugiego rodzica (art. 115 ustawy o małżeństwie i stosunkach rodzinnych/Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih).

2 W jakich okolicznościach zgoda drugiego rodzica jest niezbędna dla wywiezienia dziecka do innego państwa?

Zgoda drugiego rodzica na wywiezienie dziecka do innego państwa jest zawsze wymagana, chyba że dany rodzic sprawuje wyłączną władzę rodzicielską. Zgodnie z ustawą o małżeństwie i stosunkach rodzinnych władzę rodzicielską nad dzieckiem sprawują łącznie jego ojciec i matka (art. 4 ust. 3). Rodzice sprawują władzę rodzicielską w porozumieniu i w interesie dziecka (art. 113 ust. 1). Sprawowanie władzy rodzicielskiej obejmuje decydowanie o państwie miejsca zamieszkania dziecka.

Jeżeli rodzice nie mieszkają razem i nie sprawują oboje opieki nad dzieckiem ani nie wychowują go wspólnie, wówczas podejmują decyzje w kwestiach wywierających istotny wpływ na rozwój dziecka w porozumieniu i w interesie dziecka (art. 113 ust. 2 ustawy o małżeństwie i stosunkach rodzinnych); do kwestii takich zalicza się wywiezienie dziecka do innego państwa.

3 W jaki sposób można zgodnie z prawem wywieźć dziecko do innego państwa, jeżeli drugi rodzic nie udziela zgody na wywiezienie dziecka do innego państwa, mimo że jest to konieczne?

Jeżeli rodzice nie zdołają osiągnąć porozumienia w sprawie sprawowania władzy rodzicielskiej, w osiągnięciu takiego porozumienia pomoże im ośrodek pracy społecznej (*center za socialno delo*). Ośrodek pracy społecznej pomaga również rodzicom w osiągnięciu porozumienia, gdy nie są oni w stanie porozumieć się w kwestiach wywierających istotny wpływ na rozwój dziecka oraz gdy nie mieszkają razem i nie sprawują oboje opieki nad dzieckiem i nie wychowują go wspólnie.

Jeżeli rodzicom nie uda się osiągnąć porozumienia w kwestiach wywierających istotny wpływ na rozwój dziecka pomimo skorzystania z pomocy ośrodka pracy społecznej, na wniosek jednego lub obojga rodziców sąd rozpoznaje sprawę w ramach postępowania nieprocesowego. Do wniosku należy dołączyć wydany przez ośrodek pracy społecznej dowód potwierdzający, że rodzice podjęli próbę osiągnięcia porozumienia w sprawie sprawowania władzy rodzicielskiej z pomocą tego ośrodka. Przed wydaniem orzeczenia sąd ma obowiązek zasięgnąć opinii ośrodka pracy społecznej w kwestiach związanych z interesem dziecka. Sąd bierze również pod uwagę opinię dziecka, jeżeli dziecko wyraziło ją samodzielnie lub jeżeli została ona przekazana przez osobę cieszącą się zaufaniem dziecka, którą dziecko samo wskazało, o ile dziecko zdaje sobie sprawę ze znaczenia i konsekwencji wyrażenia takiej opinii. Przytoczone powyżej zasady zaczerpnięto z art. 113 ustawy o małżeństwie i stosunkach rodzinnych.

4 Czy do tymczasowego wywiezienia dziecka (np. na wakacje, w celach związanych z opieką medyczną itd.) oraz wywiezienia dziecka na stałe takie mają zastosowanie te same zasady? Jeżeli dotyczy, proszę przedstawić właściwe formularze zgody.

Jeżeli tymczasowe wywiezienie dziecka mogłoby wiązać się z wywarciem istotnego wpływu na jego rozwój, do tymczasowego wywiezienia zastosowanie mają te same zasady, które dotyczą wywiezienia na dłuższy okres.

Ostatnia aktualizacja: 05/03/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.